

Pál második levele a korinthusiakhoz

Lekció: Ézs. 49.1-16-
Textus: IIKor. 6.1-13

-

2000. febr. 13.
Gazdagrét

A hiteles keresztyén élet

Pál apostol az előző fejezetben arról írt, hogy Isten Jézus Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, és rábízta a békéltetés szolgálatát. Ennek alapján szenvedélyes szeretettel kérte a korintusi gyülekezet tagjait, hogy békéljenek meg Istennel. A kérés háttérében ugyanaz áll, ami a ma olvasott résznél is: a gyülekezet tagjai közül többen az apostol ellen fordultak; részben azért, mert nem vállalták Pál útmutatását egy súlyos bűnt elkövetett testvérük megintésében, részben azért, mert hitelt adtak olyan álpróféták szavainak, akik Pált csalással, megbízhatatlansággal, erőtlenséggel vádolták. Rájuk gondol az apostol, amikor azt írja, hogy *"ne vegyétek hiába az Isten kegyelmét"*, valamint: *"Íme, most van a kegyelem ideje! Íme most van az üdvösség napja."* Megtérésre, magához, ill. üzenetéhez, és így Jézus Krisztushoz való visszafordulásra hívja őket a 11-13. versekkel is, amelyben azt kéri, hogy miután ő megnyílt előttük, és nyilvánvalóvá tette, hogy szereti őket, azok is nyissák meg szívüket lelki atyjuk előtt.

Ebben az összefüggésben hangzik el egyetlen igen hosszú mondatban Pál szolgálatának védelme. Bemutatja, hogy a korinthusiaknak semmi okuk nincs arra - az ő személyét és szolgálatát tekintve - hogy megütközzenek benne, és így hiábavalóvá legyen Isten kegyelme az életükben. Megnyitja előttük szolgálatát, életét, szívét, hogy ne érhessék vádak, és így hitelesítse előttük az evangéliumot, amit átadott nekik. A Krisztus ügyéért kell szolgálatát és életét megvédenie.

A mi helyzetünk azért hasonló Páléhoz, mert osztozunk vele abban a felelősségben, hogy Krisztus ügyét életünkön és szolgálatunkon mérik le. Mindannyian gyakran hallunk olyan történeteket, amikor valaki saját hitetlenségét olyan lekipászorokra vezeti vissza, akik nem jártak Jézus Krisztus világosságában. De ne gondoljuk, hogy ez csak a lekipászorok felelőssége. Olyan emberekkel is találkozunk, akik szünet nélkül azzal hártják el a hitre, vagy a gyülekezet közösségébe invitáló szót, hogy "azok sem jobbak", meg "nem kell templomba járni ahhoz, hogy az ember rendes legyen". Sajnos, amíg az első századokban a keresztyénség elterjedésének titka a keresztyének radikálisan más, megszentelt élete volt, ma ez nem mondható el rólunk. Erőtlen is a hitünk, valamint a bizonyágtételünk.

Isten azonban mégis bennünket akar és fog használni abban, hogy az ő kegyelméből és szeretetéből hiteles krisztuskövető életet éljünk és szolgálatot végezzünk. A mai igénk alapján ennek négy jellemzőjéről fogok szólni; a keresztyén szolgálat négy hitelesítő jegyről.

I. Önmagunkat vagy Jézus Krisztust hirdetjük?

Pál azt írja, hogy *"úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói"*, és mindezt azért, hogy *"ne szidalmazzák szolgálatunkat"*. Korábban szó esett a hamis

apostolokról, akik önmagukat ajánlották, megfelelő dokumentumokkal felszerelve. Pál velük szemben mondta, hogy neki nincs szüksége ajánlólevelekre, az ő ajánlólevele a korintusi gyülekezet. Most mégis, bár korábban azt mondta, hogy nem fogja magát ajánlani (3.1, 5.12), belefog apológiájába. Ő azonban úgy ajánlja magát, mint Isten szolgáját, számára a tét az evangélium ügye. Személyes támadások érték, de nem pusztán személyes ügrről van szó. Pálnak Krisztus ügye a fontos.

Könnyen beleesünk abba a hibába, hogy éppen fordítva cselekszünk: azt mondjuk, hogy a Krisztus ügyét szolgáljuk, és közben önmagunkat mutogatjuk. Ez a nagy kísértése az Egyháznak, ez lehet a kísértése gyülekezetünknek, valamint nekünk, mint egyéneknek is.

Sajnos, a legtöbb ember szemében ma Magyarországon az Egyház egy önmagáért való, saját céljait, befolyását, érdekeit szembe tartó intézmény, és nem annak a Jézus Krisztusnak titokzatosan közöttünk lévő teste, aki halálában önmagát adta mindenki vétkéért. A nagy kísértés, hogy az Egyház önmagát adja, önmagát mutassa fel a társadalomban, és közben önmaga dicsőségét keresse - amíg Urát elfelejti. Gyülekezeteink jelentős része önmaga eltartását, fenntartását, bebiztosítását keresi. Pedig arra hivatott, hogy minden lehetséges eszközzel és áldozattal másokért legyen, és Krisztust mutassa be a világnak.

Vajon a mi gyülekezetünk, a mi közösségünk milyen ebből a szempontból? Önmagunkat vagy Krisztust ajánljuk az embereknek? Miért szeretnénk templomot építeni? Azért, hogy elmondhassuk, a Gazdagréti Református Gyülekezetnek már temploma is van, vagy azért, hogy minél több ember ismerhesse meg az evangéliumot azáltal, hogy gyülekezetünk saját otthonba költözik? A saját erőnk, "fajtánk" szaporodását várjuk a gyülekezetben, vagy úgy ajánljuk magunkat mindenkinek mindenben, mint Isten szolgálói? *Egy ideje azon gondolkozom, hogy vajon mi az a folyamatos tevékenység, amellyel segítségére lehetünk az itt élő embereknek, amiben bemutathatjuk nekik Krisztus szeretetét, ami által megéljük, hogy nem önmagunkért, hanem értük vagyunk?* Imádkozz ezért te is, mert enélkül nincs lakótelepi misszió!

Ha végiggondoljuk egyéni szolgálatainkat, bizonyágtételeinket, meglátjuk, hogy ugyanez a veszély fenyeget. Magunkhoz mérjük a Krisztus ügyét, és nem magunkat mérjük öhozzá. Ha valaki hasonlít hozzánk, azt gondoljuk, közeledik Krisztushoz. Ha egészen más, mint mi, úgy látjuk, messze van az Úrtól. De a világ nem ránk kíváncsi, hanem Jézus Krisztusra - rajtunk keresztül, a mi életünk által. Az ő bennünket is átformáló, megújító, megszentelő, örömet és reménységet hozó jelenlétére.

A hiteles keresztyénség első jegye: Jézus Krisztusról szól, őt állítja a középpontba, őt akarja láttatni.

II. Részesedés a Krisztus szenvedéseiben

Pál hosszú felsorolásának első része a 4-5. versek. Elsőre meglepő, hogy Isten szolgálója nem a békeességben, szeretetben, örömben, hanem küzdelmekben, gyötrődésekben látja a hiteles krisztusi szolgálat jegyeit. Tíz kifejezést használ ennek leírására, amelyből az első különáll, a többi kilenc pedig három hármas csoportba osztható.

1. *Nyomorúság, szükség, szorongattatás.* Ezek a kifejezések a szenvedéseket leíró általános szóhasználatához tartoznak, és mind testi mind lelki megpróbáltatásokat magukba foglalnak. A három kifejezés magában hordozza az "összenyom", "ránehezedik", "szűk hely", és az ezekből fakadó "szükségszerűség", "elkerülhetetlenség", "elviselhetetlenség", "bezártság", "tehetetlenség" jelentésárnyalatokat. Az apostol életéhez hozzátartoztak a testi-lelki nehézségek és küzdelmek. Gondolhatunk itt szomorúságra, csüggedésre, sátáni támadásokra.
2. *Verés, bebörtönzés, háborúság.* Ez a csoport konkrét formáit öleli fel a nyomorúságoknak. Az evangélium szolgálatában Pálnak mindebben több alkalommal is része volt. A "háborúság" jelentése: lázadás, lázongás, felkelés (Ist. Efézus).
3. *Fáradozás, virrasztás, böjtölés.* A harmadik hármast az önként vállalt nélkülözéseket írja le.

Vajon miért kezdi az apostol önmaga ajánlását ezekkel a nem túl kellemes dolgokkal? Miért nem próbál meg pozitívabb, meggyerőbb dolgokat állítani szolgálatáról? Miért nem arról beszél, hogy hányan tértek meg, hányan gyógyultak meg és nyertek szabadulást démoni megkötöttségéből szolgálata nyomán? Ha így tenné, biztosan többen elfogadnák, megnövekedne tekintélye a korintusiak előtt, könnyebben visszafordulnának hozzá. Így viszont úgy gondolkozhatnak, hogy ha igazi apostol lenne, Isten nem engedné ezt.

A józan ész azt mondaná, amikor Jézus Krisztust ajánljuk a világnak, ne beszéljünk a nehézségekről, a küzdelmekről, hanem inkább rejtjük el azokat. Sokan így is érzik; és ennek két következménye van. Vannak, akik úgy hirdetik az evangéliumot, hogy csak pozitív dolgokról beszélnek, Krisztus követésének az áráról nem. A másik oldalon azok vannak, akik semmit sem mondanak, mert úgy érzik, ha őszinték küzdelmeikkel kapcsolatban, senki nem fogja vonzónak találni bizonyágtételüket.

Pál egyik hibába sem esik. Sőt, azért mer vallani nyomorúságairól, mert tudja, hogy azok által Jézus Krisztus szenvedéseiben részesedik. Ha az ő Ura nélkülözött és szenvedett, ő sem szégyelli azt. Ugyanakkor a nehézségekben nem ömlik össze, ezért ajánlja magát "sok türelemmel" az első helyen. A neki feszülő, ránehezítő erőknek ellenáll - ez az állhatatosság, a kitartás.

A hiteles keresztyén szolgálat jellemzője: őszinte nyomorúságaival kapcsolatban, amely a Krisztus szenvedéseiben való részvétel.

III. Krisztushoz méltó gyümölcsök

A felsorolás következő egységében, a 6-7 versekben is kilenc fogalmat találunk. Sajnos ezekkel egyenként nincs most lehetőségünk foglalkozni.

Azonnal feltűnő, hogy szemben az előbb elhangzottakkal itt már olyan dolgokkal találkozunk, amelyek pozitívak számunkra. Fontosak, jók, vonzóak; mindannyian kívánjuk ezeket - nem úgy, mint a nyomorúságokat.

A "tisztaság" az apostol őszinte, átlátszó, erkölcsileg feddhetetlen életére utal. Semmi nincs, ami megütközésre adna okot. A "türelem", "jószág", "szeretet" további jellemvonások, amelyek a Krisztusban való élet gyümölcsei. Jelenlétük jelzi, hogy az apostol valóban Krisztussal jár.

"Szent Lélekben, ... Isten erejével. az igazság ... fegyvereivel". Pál szolgálataiban nemcsak a krisztusi ember vonásai jelentek meg, hanem Isten is, a maga erejével.

Mindezeket éppen az előbb leírtak fényében kell látnunk: Pál az nyomorúságok, verések, börtön, éhség, stb. közepette maradt meg tiszta, szerető, türelmes; és ezek által körbevéve tapasztalja Isten jelenlétét. Ezt azért fontos látnunk, mert a nyomorúságokat éppen azért akarjuk kikerülni, hogy megmaradhassunk türelemben, békében, szeretetben. Amikor valami miatt meginganak életünk alapjai, könnyen oda a jóság, képmutatóvá lesz a szeretet, nem látjuk Isten erejét életünkben, és az igazság fegyverei helyett a hamisság/gonoszság fegyvereit vesszük kézbe.

A hiteles keresztyénség harmadik jellemzője: a viharok között is megmarad, sőt, még inkább kiformalódik a keresztyén jellem.

IV. Igazság, amely megosztást kelt

Az utolsó egység (8-10. versek) szintén kilenc elemből áll. Ennek a résznek az az érdekessége, hogy kilenc ellentétes értelmű párt találunk itt.

Az ellentétpárok egy része tartalmazza mindazt a jót és mindazt a rosszat, amit az apostolról és szolgálatáról különböző személyek állítottak. A korintusi tévtanítók szerint szolgálata "gyalázat", míg ő maga "ámító", "ismeretlen senki", "halálra ítélt", mások pedig az ellenkezőjét állítják. Pál ezt is bátran a gyülekezet elé tárja. Vajon miért?

Mert tudja, hogy az igazi keresztyén szolgálat, amely Jézus Krisztus igazságát szólaltatja meg, megosztja a hallgatóságot. Éppen ezért, ha az ő szolgálata mindenkinek tetszik, mindenki által elfogadott, akkor kérdéses, hogy tényleg az evangélium szolgálata-e. Sokkal valószínűbb, hogy ez esetben vagy kompromisszumokkal él, és akkor már nem az igazságot hirdeti (vö. 4.2: "nem hamisítjuk meg az Isten Igéjét"), vagy pedig kétszínű, és más és más emberekhez más és más módon szól (vö. 1.18, 4.2: "nem járunk ravaszságban").

Jézus szolgálata nyomán is megosztottság alakult ki. (Jn.7.43: "Ellentét támadt miatta a sokaságban.") Egyesek hittek, mások elutasították. Az igazság természete, hogy elválasztja a sötétséget a világosságtól, leleplezi, mi a hamis és mi az igaz, és így választás elé állít. Pál azzal kezdte, hogy "senkinek semmiféle megütközést nem okozunk", és ez igaz olyan értelemben, hogy valóban nincs az életében és szolgálatában megbotránkoztató. Ennek ellenére mégis megütköztet némelyeket az evangélium, amit hirdet.

Amikor a világnak ajánljuk a hitünket, mi sem lehetünk mindenkinek kedvesek. *A hiteles keresztyén élet és szolgálat negyedik jellemzője: ellentétet szít, megosztást kelt.*

Pál apostol életére és szolgálatára tekintve könnyen elbizonytalanodunk. Egyrészt látjuk bűneinket, másrészt erőtlenségünket a hiteles keresztyén élet terén. Isten mégis bennünket, a Gazdagréti Református Gyülekezetet, valamint téged és engem akar abban használni, hogy mások megismerjék szeretetét. Gondoskodott arról, hogy gyengeségeink és vétkeink ne győzzenek le minket. A mai napon úrvacsorai közösségben leszünk együtt. Jézus Krisztus az ő bocsánatát és az ő erejét kínálja nekünk. Testével és vérével táplál. A zsoltáros azt mondja: "minden forrásain tebenned vannak." Az a közösség, amelyet Jézus Krisztus táplál az örök életre, képes lesz kegyelméből hiteles életet élni. AMEN!